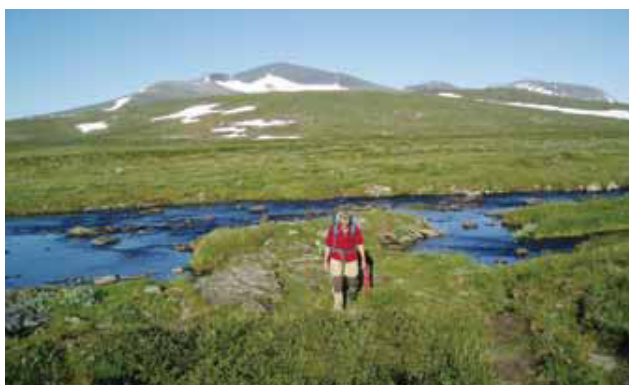

sommer i fjellet

Sommer i fjellet er for oss et enkelt valg. Med fire hunder i huset er det ikke til å unngå at hundeholdet styrer største delen av våre aktiviteter. En uke av årets sommerferie skulle vi i år tilbringe på svensk side av Sylene, nærmere bestemt i Helagsfjellene.

EINAR OSNES

Vandrer med freidig mot. Helagstoppen i bakgrunnen

Hundene bærer fra 10-15 kg.

Sylmassivet

Når vi går i fjellet baserer vi oss på å bo ute i lavvo. Vi kan ikke forvente å få plass på turisthyttene selv om vi også har gjort dette på sene høstturer i den svenske fjellheimen. Vår erfaring er at man i de svenske fjell er langt mer imøtekommende i mot oss hundefolk enn hva man er her i landet. Om man ikke planlegger å overnatte på hyttene så er det i alle fall enkelt å proviantere underveis, noe som også kan være en utfordring å få til i den norske fjellheimen.

Husstanden består i øyeblikket av to tobeinte og fire firbente, derav en golden og tre flatter. Våre sekker er ved starten av turen ca. 12-15 kg mens hundene bærer fra 10-15 kg. I år hadde vi også med vår valp på 7 måneder, hun bar selvsagt ingen ting. Det er viktig å pakke kløvsekkene slik at det er like mye vekt på hver side. I starten av turen er halvparten av kløvsekkene fylt med hundefôr, den andre halvparten med diverse utstyr. Etter hvert som føret blir fortært fyller vi opp kløvsekkene med annet utstyr. Vi benytter Hundekjørerverkstedets kløvsekker som er romslige og stødige kløver. En fordel med disse kløvsekkene er at de har et lokk som dekker begge kløvsekkene og som bidrar til at kløven blir fleksibel med hensyn til hva du kan pakke med deg.

En ukes tid før turen starter tar vi en ekstra gjennomgang av pels og poter. Det er viktig at det ikke er noen tegn til rifter i potene. Vi smører da potene samtidig med potefett. Klør klippes om noen er ekstra lange, slik at vi unngår at en klo spjæres under turen. Pelsen mellom tredeputene gjør vi ingen ting med. Mange gjør dessverre feil her og klipper bort dette, noe som i verste fall ødelegger turen. Pelsen bidrar til å beskytte poten mot rifter og sår. Når hunden bærer opp i mot 15 kg tunge kløver er det viktig at potene er 100% når turen starter da belastningen blir stor, spesielt om man skal gå mye på sten.

Årets tur skulle i år altså gå i Helagsfjellet, ca. 3 timers biltur fra Trondheim. Vi startet i noe utrygt vær med regnbyger i Trondheim, men heldigvis ble været gradvis bedre etter som vi nærmet oss svenskegrensen. Utgangspunktet for turen var Vålådalen som ligger ca. 80 km vest for Østersund. Endelig framme ved utgangspunktet var det oppholdsvær og fin temperatur å gå i. Vi lesset på hundene og oss selv og

forlot bilen med blikket rettet mot de svenske fjell. Foran oss lå Stendalsstugorna, Gåsenstugorna, Helagsstugorna, Vålåsstugorna før vi igjen kom tilbake til utgangspunktet for turen. Vi startet rolig og gikk bare 5 timer første dagen. Mesteparten av denne distansen foregikk under tregrensen. Været var behagelig og vi hadde oppholdsvær helt fram til vi skulle sette opp lavvoen. Da kom de første regnbygene. Det regnet en del på natten og på morgenen. Været var slett ikke av den beste sorten og er det noe vi er sårbare for så er det regn. Med fire våte hunder og oss selv i lavvoen er det fort gjort at det meste av klær blir våte. Vi er ganske enkelt avhengig av å tørke opp innimellom (må bare innrømme at vi ikke er av samme kaliber som Lars Monsen).

Nå ja, det var bare å spise frokost for deretter å pakke og komme i gang med etappe to. Når vi går slik i fjellet går vi gjerne i 50 minutter for så å ta 10 minutters hvile. Hundene lærer seg også fort å bruke hviletiden på rett sett. Midt på dagen har vi en lengre pause, gjerne et par timer om været tillater det. Da spiser vi et solid måltid og hundene får av seg kløvsekkene. En slik pause gjør utrolig godt, ja livet er i slike øyeblikk en ren nytelse.

Resten av turen hadde vi godvær, tordenbygene gikk rundt oss i fjellet, men holdt seg på tilstrekkelig avstand. En egen stemning dette med tordenbyger som går mellom fjellene. I enkelte øyeblikk føler du da hvor lite mennesket er i slike omgivelser.

Turens siste overnatting gjorde vi rett etter Vålåsstugorna. Vi stoppet et øyeblikk på denne hytta og slo av en prat med hytteverten og en engelskmann vi hadde passert noen dager i forveien.

Før vi gikk videre fant vi ut at det var like greit å venne seg på sivilisasjonen igjen, så vi skeiet ut med litt mat av ymse slag og to bokser blå pripps som vi senere nytet, duggfrisk fra bekken, til ukas siste middag i fjellet.

Helagsfjellene er et fjellparti det er lett å gå i, men gir ikke de helt store fjellopplevelsene for den som er glad i "klatre" litt oppover bakke for så å nyte utsikten man får over neste fjellrygg. Den som har Trollheimen som nærmeste nabo blir i så måte litt bortskjemt. Uansett, dette var en fjelltur vi hadde lyst til å gå og som gjerne anbefales til andre. Et bedre feriealternativ til deg og din firbente venn, enn en fjelltur i et eller annet fjellområde, er vi overbevist om at dere ikke kan få. Om du ikke har prøvd dette før så anbefales det på det varmeste. God tur!

Også elver må krysses. Her ved Ljungan.

Det er kveld og tid for kveldsmat. Sylmassivet i bakgrunnen

